

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กออทิสติก ระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานครครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกต เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้ปกครองของเด็กออทิสติกระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมในชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก จำนวน 50 คน โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรียงตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 2 การพัฒนาเด็กที่บ้าน ประกอบด้วย
  - 2.1 ด้านการส่งเสริมพัฒนาการโดยทั่วไป
  - 2.2 ด้านการกระตุ้นพัฒนาการที่บกพร่อง
  - 2.3 ด้านการปรับพฤติกรรม
- ตอนที่ 3 การประสานงานกับทางโรงเรียน
- ตอนที่ 4 การประสานงานกับนักวิชาชีพ
- ตอนที่ 5 การปฏิบัติในการรวมกลุ่ม
- ตอนที่ 6 สรุป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครอง

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามสถานภาพ

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	6	12.00
หญิง	44	88.00
อายุ		
21 - 30 ปี	8	16.00
31 - 40 ปี	23	46.00
41 - 50 ปี	16	32.00
50 ปีขึ้นไป	3	6.00
ความสัมพันธ์กับเด็ก		
บิดา	6	12.00
มารดา	41	82.00
ญาติ	3	6.00
สถานภาพสมรส		
อยู่ด้วยกัน	47	94.00
หย่าร้าง	3	6.00
อาชีพ		
แม่บ้าน	20	40.00
รับราชการ	10	20.00
รับจ้าง	7	14.00
ค้าขาย	5	10.00
ธุรกิจส่วนตัว	8	16.00

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
การศึกษา		
ประถมศึกษา	2	4.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	4	8.00
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช.	6	12.00
อนุปริญญา	7	14.00
ปริญญาตรี	23	46.00
สูงกว่าปริญญาตรี	8	16.00
รายได้ต่อเดือนของครอบครัว		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	4	8.00
15,001 - 30,000 บาท	17	34.00
30,001 - 45,000 บาท	11	22.00
45,001 - 60,000 บาท	13	26.00
มากกว่า 60,000 บาท	5	10.00
จำนวนบุตร		
1 คน	13	26.00
2 คน	25	50.00
3 คน	7	14.00
4 คน	3	6.00
5 คน	2	4.00

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
ลำดับการเกิดและเพศของเด็ก		
ลำดับการเกิด		
คนที่ 1	28	56.00
คนที่ 2	15	30.00
คนที่ 3	4	8.00
คนที่ 4	2	4.00
คนที่ 5	1	2.00
เพศ		
ชาย	37	74.00
หญิง	13	26.00

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 82.00 เป็นมารดา และจำนวนมากร้อยละ 46.00 มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 94.00 มีสถานภาพสมรสคือ สามีภรรยาอยู่ด้วยกัน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 40.00 เป็นแม่บ้าน รองลงมาร้อยละ 20.00 มีอาชีพรับราชการ

ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 46.00 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมาร้อยละ 16.00 มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี และน้อยที่สุดร้อยละ 4.00 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

รายได้ของครอบครัวของผู้ปกครองจก

ระหว่าง 15,001 - 30,000 บาท รองลงมาร้อยละ 26.00 มีรายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง

45,001 - 60,000 บาท ส่วนผู้ปกครองที่มีจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 8.00 มีรายได้ของครอบครัว

ต่ำกว่า 15,000 บาท

ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 50.00 มีบุตร 2 คน และรองลงมาร้อยละ 26.00 มีบุตร 1 คน

ลำดับการเกิดรองเด็กอทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 56.00 เป็นคนที่ 1 รองลงมาร้อยละ 30.00 เป็นคนที่ 2 และน้อยที่สุดร้อยละ 2.00 เป็นคนที่ 5

เพศรองเด็กอทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 74.00 เป็นชาย และร้อยละ 26.00 เป็นหญิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการเข้ารับการอบรม

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
ไม่เคย	36	72.00
เคย	14	28.00

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 ไม่เคยเข้ารับการอบรม
เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กออทิสติก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของหน่วยงานที่ผู้ปกครองเข้ารับการอบรม

รายการ	จำนวน (N = 14)	ร้อยละ
โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์	5	35.71
ศูนย์สุรวิทยาคิด	4	28.57
โรงพยาบาลรามมาธิบดี	2	14.29
มูลนิธิคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย	2	14.29
โรงพยาบาลศิริราช	1	7.14

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ผู้ปกครองที่เคยเข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ร้อยละ 35.71 ของผู้ปกครองที่เคยเข้ารับการอบรมทั้งหมด เข้ารับการอบรมที่โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ รองลงมาร้อยละ 28.57 เข้ารับการอบรมที่ศูนย์สุรวิทยาคิด นอกนั้นเข้ารับการอบรมที่โรงพยาบาลรามมาธิบดี มูลนิธิคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย และโรงพยาบาลศิริราช ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การพัฒนาเด็กที่บ้าน

2.1 ด้านการส่งเสริมพัฒนาการโดยทั่วไป

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามผู้ที่มีหน้าที่ดูแลกิจวัตรประจำวันของเด็กออทิสติก

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
มารดา	35	70.00
ญาติ ได้แก่ ย่า ยาย ป้า น้า	10	20.00
บิดา	5	10.00

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลกิจวัตรประจำวันของเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.00 คือ มารดา รองลงมา ร้อยละ 20.00 คือ ญาติ ได้แก่ ย่า ยาย ป้า และน้า และน้อยที่สุด ร้อยละ 10.00 คือ บิดา จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.00 ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลกิจวัตรประจำวันของเด็กออทิสติกจะเป็นผู้หญิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการส่งเสริมพัฒนาการของ
เด็กออทิสติกทุกด้าน

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
พัฒนาการด้านร่างกาย		
1. พาเด็กไปรับการฉีดวัคซีน	50	100.00
2. เล่นกับเด็ก	42	84.00
3. ป้องกันอุบัติเหตุ	24	48.00
พัฒนาด้านสติปัญญา		
1. จัดหาของเล่นให้เด็ก	50	100.00
2. จัดกิจกรรมศิลปะ	36	72.00
3. เส่านิทานหรืออ่านหนังสือ	29	58.00
พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม		
1. กอดเด็กอย่างสม่ำเสมอ	50	100.00
2. ชม / ให้รางวัลเมื่อเด็กทำดี	50	100.00
3. ฝึกมารยาท	38	76.00
4. ทุกคนในบ้านเล่นกับเด็ก	37	74.00
5. สอนเด็กให้ต้อนรับแขก	28	46.00
ทักษะการช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน		
1. ทำความสะอาดร่างกาย	46	92.00
2. รับประทานอาหาร	45	90.00
3. ขับถ่าย	45	90.00
4. หลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นอันตราย	40	80.00
5. แต่งตัว	37	74.00

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ในการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 100.00 พาเด็กไปรับการจัดวัคซีนครบตามกำหนด ร้อยละ 84.00 เล่นกับเด็ก และร้อยละ 48.00 ป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก

การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 100.00 จัดหาของเล่นให้เด็ก ร้อยละ 72.00 จัดกิจกรรมศิลปะให้แก่เด็ก และร้อยละ 58.00 เล่านิทานหรืออ่านหนังสือให้เด็กฟัง

การส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 100.00 จะกอดเด็กอย่างสม่ำเสมอ เท่ากับชม / ให้รางวัลเมื่อเด็กทำดี ร้อยละ 76.00 ฝึกมารยาทให้แก่เด็ก ร้อยละ 74.00 ระบุว่า ทุกคนในบ้านเล่นกับเด็ก และจำนวนมากร้อยละ 46.00 สอนเด็กให้ต้อนรับแขก

ทักษะการช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 ฝึกการทำความสะอาดร่างกาย ร้อยละ 90.00 ฝึกการรับประทานอาหารและการขับถ่าย ร้อยละ 80.00 ฝึกการหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นอันตราย และร้อยละ 74.00 ฝึกการแต่งตัวให้แก่เด็ก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามผู้ที่มิหน้าที่ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
มารดา	25	50.00
ญาติ ได้แก่ ย่า ยาย ป้า น้า	10	20.00
บิดาและมารดา	10	20.00
บิดา	5	10.00

จากตารางที่ 7 แสดงว่า ผู้ที่มีหน้าที่ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.00 คือ มารดา รองลงมา ร้อยละ 20.00 เท่ากัน คือ ญาติ ได้แก่ ย่า ยาย ป้า และน้า และบิดาและมารดาช่วยกันฝึก และร้อยละ 10.00 ได้แก่ บิดา

นอกจากนั้นยังแสดงให้เห็นว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 ผู้ที่มีหน้าที่ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันเป็นผู้หญิงเพียงลำพัง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามลักษณะค่าพูดที่ผู้ปกครองใช้ในการฝึกเด็ก

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
พูดซ้ำๆ	20	40.00
พูดสั้นๆง่ายๆ	20	40.00
พูดปกติเหมือนเด็กทั่วไป	10	20.00

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 40.00 เท่ากันที่ใช้ค่าพูดซ้ำๆ และใช้ค่าพูดสั้นๆง่ายๆในการฝึกเด็ก และร้อยละ 20.00 พูดปกติเหมือนเด็กทั่วไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการใช้สื่อหรืออุปกรณ์ในการฝึกเด็ก
ให้ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
ของจริง	40	80.00
รูปภาพ	8	16.00
วิดีโอ	2	4.00

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 ใช้สื่อหรืออุปกรณ์ที่เป็น
ของจริงในการฝึกเด็กให้ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน รองลงมา ร้อยละ 16.00
ใช้รูปภาพ และร้อยละ 4.00 ใช้วิดีโอ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามปัญหาของเด็ก
และวิธีการช่วยเหลือของผู้ปกครอง

ปัญหาของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ	วิธีช่วยเหลือของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
(N = 50)					
พัฒนาการด้านร่างกาย					
1. การใช้กล้ามเนื้อเล็ก	31	62.00		N = 31	
			1.1 ให้ปั้นดินน้ำมัน	15	48.39
			1.2 ให้เล่นของเล่นที่ใช้ตา - มือ	6	19.35
			1.3 ให้ทำงานศิลปะ	4	12.90
			1.4 นวดมือ	2	6.45
			1.5 ไม่ได้ทำเพราะไม่ทราบวิธีการ	4	12.90
2. การประสานสัมพันธ์ ตา - มือ	25	50.00		N = 25	
			2.1 เล่นของเล่นพัฒนามือ - ตา	17	68.00
			2.2 ให้ทำท่าทางประกอบเพลง	3	12.00
			2.3 ไม่ได้ทำเพราะไม่ทราบวิธีการ	5	40.00
3. การทรงตัว	24	48.00		N = 24	
			3.1 ให้ก้าวขึ้นบันได - ไต่ราว	19	79.17
			3.2 ทำกายภาพบำบัด	3	12.50
			3.3 รักษาด้วยหมอนจีน	2	8.33
พัฒนาการด้านสติปัญญา					
1. ความเข้าใจ	40	80.00		N = 40	
			1.1 อธิบายซ้ำๆ	13	32.50
			1.2 อธิบายโดยใช้ตัวอย่างที่เป็น รูปธรรม	11	27.50
			1.3 อธิบายโดยใช้ท่าทางประกอบ	8	20.00
			1.4 ให้เด็กทำกิจกรรมซ้ำๆ	5	12.50

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามปัญหาของเด็ก และวิธีการช่วยเหลือ
ของผู้ปกครอง (ต่อ)

ปัญหาของเด็ก	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ	วิธีช่วยเหลือของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
2. การแก้ปัญหา	38	76.00	1.5 ไม่ได้ทำ	3	7.50
			2.1 แบ่งงานให้ทำทีละชั้น	15	39.47
			2.2 สาธิตให้ดูและให้เด็กทำตาม	11	28.96
			2.3 ไม่ได้ฝึกแต่แก้ปัญหาให้เลย	12	31.58
3. ความจำ	17	34.00	3.1 สอนซ้ำๆหลายครั้ง	17	100.00
พัฒนาการด้านอารมณ์ และสังคม					
1. การเล่นกับเพื่อน	39	78.00	1.1 พาเด็กไปเล่นกับเพื่อนบ่อยๆ	29	74.36
			1.2 ไม่ได้พาไปเนื่องจากไม่มีเด็ก วัยเดียวกัน	10	38.48
2. การรอคอย	37	74.00	2.1 สอนซ้ำๆให้เด็กรู้จักรอ	17	45.95
			2.2 เบนความสนใจ	13	35.14
			2.3 ปลอบให้เด็กทำตามต้องการ	7	18.92
3. การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ	35	70.00	3.1 สอนซ้ำๆจนเด็กจำได้	12	34.29
			3.2 ตั้งกฎระเบียบง่ายๆ	10	28.57
			3.3 บังคับเด็ก	8	22.86
			3.4 ปลอบให้เด็กทำตามต้องการ	5	14.29

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามปัญหาของเด็ก และวิธีการช่วยเหลือ
ของผู้ปกครอง (ต่อ)

ปัญหาของเด็ก	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ	วิธีช่วยเหลือของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
4. การแยกตัว	33	66.00		N = 33	
			4.1 พยายามให้เด็กเข้ากลุ่ม	18	54.55
			4.2 ชักชวนให้เด็กสนใจสิ่งรอบๆตัว	15	45.45

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ในเรื่องพัฒนาการด้านร่างกาย เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.00 มีปัญหาในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ร้อยละ 50.00 มีปัญหาเรื่องการประสานสัมพันธ์ ตา - มือ และร้อยละ 48.00 มีปัญหาเรื่องการทรงตัว ซึ่งวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการแก้ปัญหา พัฒนาการด้านร่างกายของเด็กออทิสติกมีดังนี้ ส่วนใหญ่ร้อยละ 48.39 ให้ปั้นดินน้ำมัน ร้อยละ 68.00 ให้เล่นของเล่นพัฒนามือ - ตา และร้อยละ 79.17 ให้เดินก้าวบันได - ไต่ราว

ในเรื่องพัฒนาการด้านสติปัญญา เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 มีปัญหาเรื่อง ความเข้าใจ ร้อยละ 76.00 มีปัญหาเรื่องการแก้ปัญหา และร้อยละ 34.00 มีปัญหาเรื่องความจำ ซึ่งวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการแก้ปัญหาพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กออทิสติกมีดังนี้ ร้อยละ 32.50 ใช้วิธีอธิบายซ้ำๆ ร้อยละ 39.47 แบ่งงานให้ทำทีละชั้น และร้อยละ 100.00 สอนซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง

ในเรื่องพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 78.00 มีปัญหา เรื่องการเล่นกับเพื่อน ร้อยละ 74.00 มีปัญหาเรื่องการรอคอย ร้อยละ 70.00 มีปัญหาเรื่อง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ และร้อยละ 66.00 มีปัญหาเรื่องการแยกตัว ซึ่งวิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการแก้ปัญหาพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคมของเด็กออทิสติก มีดังนี้ ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.36 พาเด็กไปเล่นกับเพื่อนบ่อยๆ ร้อยละ 45.95 สอนซ้ำๆ ให้เด็กรู้จักการรอคอย ร้อยละ 34.29 สอน ซ้ำๆจนเด็กจำได้ และร้อยละ 54.55 พยายามให้เด็กเข้ากลุ่ม

2.2 ด้านการกระตุ้นพัฒนาการที่บกพร่อง

ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองที่ใช้วิธีแก้ไขปัญหา และจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่ทำได้ / วิธีแก้ไขที่ได้ผล

ปัญหา	วิธีที่ผู้ปกครองใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	เด็กที่ทำได้ / วิธีแก้ไขที่ได้ผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
ด้านสังคม								
1. ไม่สนใจผู้อื่น	ฝึก	35	70.00	ฝึกได้ผล	35	70.00		
				1.1 จับหน้าเด็กให้ สบตา ขณะพูดกับเด็ก			19	54.29
				1.2 กระตุ้นด้วยสิ่งที่ เด็กชอบ			14	40.00
				1.3 เรียกให้มองหน้า ก่อนพูดกับเด็ก			12	30.00
				1.4 คบมือพร้อมกับ เรียกชื่อเด็ก			5	14.29
				ไม่ได้ฝึก			15	30.00
2. บอกความต้องการไม่เป็น								
2.1 ฝึก	ฝึก	35	70.00		35	70.00		
				2.1.1 ฝึกได้ผล			26	74.29
				2.1.2 ไม่สนใจ			5	14.29
				2.1.3 แสดงความรู้สึก ตรงกันข้ามกับความจริง			4	11.43
				2.2 ไม่ได้ฝึก			15	30.00

ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองที่ใช้วิธีแก้ไขปัญหาและจำนวนและค่าร้อยละ
ของเด็กที่ทำได้ / วิธีแก้ไขที่ได้ผล (ต่อ)

ปัญหา	วิธีที่ผู้ปกครองใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	เด็กที่ทำได้ / วิธีแก้ไขที่ได้ผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ทำจากการ เลียนแบบไม่เป็น					N = 50	
	3.1 สอนให้ทำตามแบบ	50	100.00	3.1 เด็กทำได้	41	82.00
				3.1.1 ครั้งต่อไปก็ ทำได้	31	76.00
				3.1.2 ครั้งต่อไปยัง ทำไม่ถูก	3	6.00
				3.2 เด็กทำไม่ได้	9	18.00
4. แย่งของเล่น เพื่อน					N = 50	
	4.1 สอนไม่ให้แย่งของเล่น เพื่อน	20	40.00			
	4.2 ห้าม	8	16.00			
	4.3 ตู	7	14.00			
	4.4 ทหารของเล่นอื่นมา ทดแทน	5	10.00			
5. เก็บของเล่น ไม่เป็น					N = 42	
	5.1 สอน	42	84.00	5.1 สอนได้ผล	37	88.06
	5.2 ไม่ได้สอน	8	16.00	5.1.1 เก็บได้แต่ ไม่เป็นระเบียบ	22	62.86
				5.1.2 เก็บเองเป็น บางครั้ง	15	36.71
				5.2 สอนไม่ได้ผล	5	11.90

ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองที่ใช้วิธีแก้ไขปัญหาและจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่ทำได้ / วิธีแก้ไขที่ได้ผล (ต่อ)

ปัญหา	วิธีที่ผู้ปกครองใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	เด็กที่ทำได้ / วิธีแก้ไขที่ได้ผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านกษมาและ การสื่อความหมาย						
1. พูดซ้ำกว่า 2						
รวม		N = 50				
	1.1 พาเด็กไปพบแพทย์	28	56.00			
	1.2 พาเด็กไปฝึกพูด	22	44.00			
2. การแสดงความ ต้องการของตนเอง ไม่เป็น						
		N = 50				
	2.1 ให้สิ่งที่เด็กต้องการ พร้อมกับสอนเรียกชื่อ สิ่งนั้น	23	46.00			
	2.2 จับมือให้เด็กหยิบเอง	18	36.00			
	2.3 ผู้ปกครองหยิบให้	9	18.00			
3. บอกความ ต้องการโดยใช้ คำพูดและท่าทาง ไม่เป็น						
		N = 50				
	3.1 ทำให้ดูและให้เด็ก ทำตาม	50	100.00			

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นถึง วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการกระตุ้นพัฒนาการด้านสังคม
ของเด็กดังนี้

ปัญหาเรื่องการไม่สนใจผู้อื่น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 54.29 ใช้วิธีจับหน้าเด็กให้สบตา ขณะพูดกับเด็ก

ปัญหาเรื่องบอกความต้องการไม่เป็น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 ฝึกให้เด็กบอก ความต้องการของตนเอง และร้อยละ 74.29 ฝึกได้ผล

ปัญหาเรื่องทำจากการเลียนแบบไม่เป็น ผู้ปกครองทั้งหมด สอนให้เด็กทำตามแบบ ซึ่งเด็ก ส่วนใหญ่ร้อยละ 82.00 สามารถทำตามได้

ปัญหาเรื่องการแย่งของเล่นเพื่อน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 42.00 สอนไม่ให้แย่งของเล่น เพื่อน

ปัญหาเรื่องการเก็บของเล่นไม่เป็น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 84.00 สอนให้เด็กเก็บของ เล่นหลังจากเล่นเสร็จแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 88.06 สอนได้ผล

วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการกระตุ้นพัฒนาการด้านภาษาและการสื่อความหมายของเด็ก มีดังนี้

ปัญหาเรื่องเด็กพูดช้ากว่าอายุ 2 ขวบ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 56.00 พาเด็กไป พบแพทย์

ปัญหาเรื่องการแสดงความต้องการของตนไม่เป็น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 46.00 ให้ สิ่งที่เด็กต้องการพร้อมกับสอนเรียกชื่อสิ่งนั้น

ปัญหาเรื่องบอกความต้องการโดยใช้คำพูดและท่าทางไม่เป็น ผู้ปกครองทั้งหมด ทำให้เด็ก ดูและให้เด็กทำตาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการพาเด็กไปเล่นกับเพื่อน
และไปเที่ยว

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
1. พาไปเล่นกับเพื่อน		
1.1 พาไป	38	76.00
	N = 38	
1.1.1 ทุกวัน	15	39.47
1.1.2 2 - 3 วัน / ครั้ง	14	36.84
1.1.3 สัปดาห์ละครั้ง	9	23.68
1.2 ไม่ได้พาไป	12	24.00
2. พาไปเที่ยว		
2.1 พาไป	50	100.00
	N = 50	
2.1.1 ห้างสรรพสินค้า	25	50.00
2.1.2 ชายทะเล	9	18.00
2.1.3 สวนสนุก	8	16.00
2.1.4 สวนสาธารณะ	4	8.00
2.1.5 สวนสัตว์	2	4.00
2.1.6 ต่างประเทศ	2	4.00
2.2 ไม่ได้พาไป	-	-

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 พาเด็กไปเล่นกับเพื่อน โดย
จำนวนมากร้อยละ 39.47 พาไปทุกวัน มีเพียงร้อยละ 24.00 ที่ไม่ได้พาไป

การพาเด็กไปเที่ยว ผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ละ 50.00 พาเด็กไปห้างสรรพสินค้า และ
รองลงมาอยู่ละ 18.00 พาไปชายทะเล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการปฏิบัติของผู้ปกครอง
เมื่อเด็กประพฤติตัวไม่เหมาะสมขณะพาเด็กไปนอกบ้าน

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
นำเด็กออกจากสถานที่นั้นๆ	27	54.00
บอกกับเด็กว่าจะไม่พาไปเที่ยวอีก	15	30.00
บอกกับเด็กว่าจะทำโทษ	8	16.00

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเด็กประพฤติตัวไม่เหมาะสมขณะพาเด็กไปนอกบ้าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 54.00 จะพาเด็กออกจากสถานที่นั้นๆ รองลงมาร้อยละ 30.00 บอกกับเด็กว่าจะไม่พาไปเที่ยวอีก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกพูดให้แก่เด็ก

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
การฝึกพูดให้แก่เด็ก		
1. ฝึก	42	84.00
	N = 42	
1.1 ทุกวัน	34	68.00
1.2 เฉพาะวันเสาร์ - อาทิตย์	9	16.00
2. ไม่ได้ฝึก	8	16.00
ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกพูดแต่ละครั้ง		
	N = 42	
5 - 10 นาที	9	21.43
15 นาที	8	19.05
25 - 30 นาที	13	30.95
30 - 60 นาที	7	16.67
ระยะเวลาที่ใช้ขึ้นอยู่กับสมาธิของเด็ก	5	11.90

จากตารางที่ 14 แสดงว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 84.00 ฝึกพูดให้แก่เด็ก โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 80.95 ฝึกทุกวัน และมีเพียงร้อยละ 16.00 ที่ไม่ได้ฝึกพูดให้แก่เด็ก ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกพูดแต่ละครั้ง จำนวนมากร้อยละ 30.95 ใช้เวลา 25 - 30 นาที รองลงมาร้อยละ 21.43 ใช้เวลา 5 - 10 นาที ซึ่งค่าเฉลี่ยระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกพูดแต่ละครั้งประมาณ 29 นาที

2.3 ด้านการปรับพฤติกรรม

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองที่ใช้วิธีแก้ไขปัญหาพฤติกรรมและผลที่ได้

ปัญหา	วิธีที่ผู้ปกครองใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลที่ได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
N = 50						
1. สมาธิสั้น (100 %)	1.1 ให้เด็กทำกิจกรรม ที่สนใจ	18	36.00	1.1 เด็กมีสมาธิมากขึ้น จากการได้ทำกิจกรรม ที่สนใจ	16	32.00
	1.2 แบ่งงานให้ทำทีละขั้น	15	30.00	1.2 เด็กมีสมาธิมากขึ้น จากการที่ผู้ปกครอง แบ่งงานให้ทำทีละขั้น	13	26.00
	1.3 ให้ความรู้เกี่ยวกับยาคุม สมาธิ	10	20.00	1.3 เด็กมีสมาธิมากขึ้น จากการรับประทาน ยาคุมสมาธิ	9	18.00
	1.4 เปิดวิดีโอที่เด็กชอบ	7	14.00	1.4 เด็กมีสมาธิมากขึ้น จากการดูวิดีโอที่ชอบ	5	10.00
				1.5 เด็กยังคงมีปัญหา เรื่องสมาธิสั้น	7	14.00
N = 31						
2. อารมณ์รุนแรง (62 %)	2.1 จับตัวเด็กให้หยุด พฤติกรรม	13	41.94	2.1 เด็กมีอารมณ์รุนแรง ลดลงด้วยวิธีจับตัวเด็ก ให้หยุดพฤติกรรม	13	41.94
	2.2 พูดปลอบด้วยคำพูดที่ นุ่มนวล	10	32.26	2.2 เด็กมีอารมณ์รุนแรง ลดลงด้วยวิธีพูดปลอบ ด้วยคำพูดที่นุ่มนวล	9	32.26
	2.3 ไม่สนใจพฤติกรรม ของเด็ก	5	16.12	2.3 เด็กยังคงมีอารมณ์ รุนแรง	6	16.12
	2.4 ลงโทษโดยการตี	3	9.68	2.4 เด็กแสดงอารมณ์ รุนแรงมากขึ้น	3	9.68

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองที่ใช้วิธีแก้ไขปัญหาพฤติกรรมและผลที่ได้ (ต่อ)

ปัญหา	วิธีที่ผู้ปกครองใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลที่ได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
N = 27						
3. กวีตร้อง ทำตุ๊กตาคู (54 %)	3.1 ไม่สนใจ	11	40.74	3.1 เด็กหยุดพฤติกรรม เมื่อผู้ปกครองไม่สนใจ	11	40.74
	3.2 เบนความสนใจของ เด็ก	10	37.04	3.2 เด็กสงบลงใน บางครั้งด้วยวิธี เบนความสนใจของเด็ก	10	37.04
	3.3 ให้ของเล่นที่เด็กชอบ	4	14.81	3.3 เด็กสงบลงใน บางครั้งด้วยวิธีให้ ของเล่นที่เด็กชอบ	4	14.81
	3.4 ลงโทษโดยการทำ ตุ๊กตา	2	7.41	3.4 เด็กสงบลงใน บางครั้งด้วยวิธีลงโทษ โดยการทำตุ๊กตา	2	7.41
N = 26						
4. ทำร้ายตนเอง (52 %)	4.1 หยุดพฤติกรรมโดย จับมือเด็กไว้	15	57.69	4.1 การที่ผู้ปกครอง จับมือเด็กไว้เด็กได้ผลแต่ เด็กก็ยังคงทำร้ายตนเอง เป็นบางครั้ง	15	57.69
	4.2 เบนความสนใจ	9	34.62	4.2 การที่ผู้ปกครองเบน ความสนใจของเด็กได้ผล แต่เด็กก็ยังคงทำร้าย ตนเองเป็นบางครั้ง	9	34.62
	4.3 ไม่สนใจ	2	7.69	4.3 การที่ผู้ปกครอง ไม่สนใจเด็กได้ผลแต่เด็ก ก็ยังคงทำร้ายตนเองเป็น บางครั้ง	2	7.69

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองที่ใช้วิธีแก้ไขปัญหาพฤติกรรมและผลที่ได้ (ต่อ)

ปัญหา	วิธีที่ผู้ปกครองใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลที่ได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
N = 26						
5. เคลื่อนไหว ร่างกายอย่าง ผิดปกติ (52 %)	5.1 จับตัวเด็กไว้เมื่อเด็ก เคลื่อนไหวร่างกายอย่าง ผิดปกติ	24	92.31	5.1 เด็กลดการ เคลื่อนไหวอย่างผิดปกติ จากการที่ผู้ปกครอง จับตัวเด็กไว้	13	50.00
				5.2 เด็กหยุดการ เคลื่อนไหวอย่างผิดปกติ จากการที่ผู้ปกครอง จับตัวเด็กไว้	9	34.62
				5.3 เด็กยังคงเคลื่อนไหว ร่างกายอย่างผิดปกติ	4	15.38
	5.2 ไม่ได้ทำอะไร	2	7.69			
N = 25						
6. การรับประทาน อาหาร (50 %)	6.1 ฝึกให้รับประทาน อาหารหลายชนิด	21	84.00	6.1 เด็กยอมรับประทาน อาหารหลายชนิดขึ้น	19	76.00
				6.2 เด็กสามารถใช้ ช้อนส้อมได้	4	16.00
				6.3 เด็กยังคงรับประทาน อาหารที่เคยรับประทาน เป็นประจำ	2	8.00
N = 18						
7. ก้าวร้าว (36 %)	7.1 ชูदन้ามด้วยคำพูดที่ นุ่มนวล	9	50.00	7.1 เด็กลดพฤติกรรม ก้าวร้าวด้วยวิธีชูदन้าม ด้วยคำพูดที่นุ่มนวล	9	50.00

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองที่ใช้วิธีแก้ไขปัญหาคติกรรมและผลที่ได้ (ต่อ)

ปัญหา	วิธีที่ผู้ปกครองใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลที่ได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	7.2 ลงโทษโดยการตี	6	33.33	7.2 เด็กยังคงมีพฤติกรรม ก้าวร้าวเป็นบางครั้ง จาก การที่ผู้ปกครองลงโทษ โดยการตี	6	33.33
	7.3 ตูเด็ก	3	16.67	7.3 เด็กแสดงพฤติกรรม ก้าวร้าวมากกว่าเดิม จาก การที่ผู้ปกครองตูปเด็ก	3	16.67
					N = 16	
8. ทำลายของ (32 %)	8.1 จับตัวเด็กไว้พร้อมกับ ห้าม	8	50.00	8.1 เด็กมีพฤติกรรม ทำลายของลดลงด้วยวิธี จับตัวเด็กไว้พร้อมกับ ห้าม	8	50.00
	8.2 ไม่สนใจ	1	6.25	8.2 เด็กยังคงทำลายของ เป็นบางครั้ง	1	6.25
	8.3 ลงโทษโดยการตี	7	43.75	8.3 เด็กมีพฤติกรรม ทำลายของลดลงด้วยวิธี ไม่สนใจเด็ก	7	43.75
					N = 28	
9. ก้าวบางสิ่ง บางอย่างเป็น พิเศษ (28 %)	9.1 สร้างความคุ้นเคยให้ กับเด็ก	14	100.00	9.1 เด็กแสดงความกลัว ลดลง	14	100.00

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองที่ใช้วิธีแก้ไขปัญหาพฤติกรรมและผลที่ได้ (ต่อ)

ปัญหา	วิธีที่ผู้ปกครองใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลที่ได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
					N = 12	
10. ต่อด้านความ เปลี่ยนแปลง (24 %)	10.1 บังคับให้เด็กทำตาม	12	100.00	10.1 เด็กยอมปฏิบัติตาม ที่ผู้ปกครองบังคับ	10	83.33
				10.2 เด็กยังคงปฏิบัติ เช่นเดิมโดยไม่ยอม เปลี่ยนแปลง	2	16.67

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก วิธีการที่ผู้ปกครองใช้แก้ปัญหา และผลที่ได้ ดังนี้

เรื่องสมาธิสั้น เด็กออทิสติกทั้งหมดร้อยละ 100.00 มีปัญหาเรื่องสมาธิสั้น และวิธีการที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ใช้คือ ร้อยละ 36.00 ให้เด็กทำกิจกรรมที่สนใจ ผลที่ได้คือ เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 32.00 มีสมาธิมากขึ้นจากการได้ทำกิจกรรมที่เด็กสนใจ

เรื่องอารมณ์รุนแรง เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 62.00 มีปัญหาเรื่องอารมณ์รุนแรง และวิธีการที่ผู้ปกครองจำนวนมากใช้คือ ร้อยละ 41.94 จับตัวเด็กไว้ให้หยุดพฤติกรรม ผลที่ได้คือ เด็กออทิสติกจำนวนมากร้อยละ 41.94 มีอารมณ์รุนแรงลดลงจากวิธีที่ผู้ปกครองจับตัวเด็กไว้ให้หยุดพฤติกรรม

เรื่องการกรีดร้อง และทำฤทธิ์เดช เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 54.00 มีปัญหาเรื่องการกรีดร้อง และทำฤทธิ์เดช และวิธีการที่ผู้ปกครองจำนวนมากใช้คือ ร้อยละ 40.74 ไม่สนใจเด็ก ผลที่ได้คือ เด็กออทิสติกจำนวนมากร้อยละ 40.74 จะหยุดพฤติกรรมเมื่อผู้ปกครองไม่สนใจ

เรื่องทำร้ายตนเอง เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 มีปัญหาเรื่องทำร้ายตนเอง และวิธีการที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ใช้คือ ร้อยละ 57.69 หยุดพฤติกรรมโดยจับมือเด็กไว้ ผลที่ได้คือ เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 57.69 ยังคงทำร้ายตนเองเป็นบางครั้งจากวิธีที่ผู้ปกครองจับมือเด็กไว้

เรื่องการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างผิดปกติ เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างผิดปกติ และวิธีการที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ใช้คือ ร้อยละ 92.31 จับตัวเด็กไว้เมื่อเด็กเคลื่อนไหวร่างกายอย่างผิดปกติ ผลที่ได้คือ เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 50.00 ลดอาการเคลื่อนไหวอย่างผิดปกติจากวิธีที่ผู้ปกครองจับตัวเด็กไว้

เรื่องการรับประทานอาหาร เด็กออทิสติกครึ่งหนึ่งร้อยละ 50.00 มีปัญหาเรื่องการรับประทานอาหาร และวิธีการที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ใช้คือ ร้อยละ 84.00 ฝึกให้เด็กรับประทานอาหารหลายชนิด ผลที่ได้คือ เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 ยอมรับรับประทานอาหารหลายชนิดขึ้น

เรื่องก้าวร้าว เด็กออทิสติกร้อยละ 36.00 มีปัญหาเรื่องก้าวร้าว และวิธีการที่ผู้ปกครองครึ่งหนึ่งใช้คือ ร้อยละ 50.00 พูดห้ามด้วยคำพูดที่นุ่มนวล ผลที่ได้คือ เด็กออทิสติกครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 50.00 ลดพฤติกรรมก้าวร้าวจากวิธีที่ผู้ปกครองพูดห้ามด้วยคำพูดที่นุ่มนวล

เรื่องทำลายของ เด็กออทิสติกร้อยละ 32.00 มีปัญหาเรื่องทำลายของ และวิธีการที่ผู้ปกครองครึ่งหนึ่งใช้คือ ร้อยละ 50.00 จับตัวเด็กไว้พร้อมกับห้ามเด็ก ผลที่ได้คือ เด็กออทิสติกครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 50.00 หยุดพฤติกรรมทำลายของจากวิธีที่ผู้ปกครองจับตัวเด็กไว้พร้อมกับห้ามเด็ก

เรื่องกลัวบางสิ่งบางอย่างเป็นพิเศษ เด็กออทิสติกทั้งหมดร้อยละ 28.00 มีปัญหาเรื่องกลัวบางสิ่งบางอย่างเป็นพิเศษ และวิธีการที่ผู้ปกครองทั้งหมดใช้คือ ร้อยละ 100.00 สร้างความคุ้นเคยให้กับเด็ก ผลที่ได้คือ เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 83.33 แสดงความกลัวลดลง

เรื่องต่อต้านความเปลี่ยนแปลง เด็กออทิสติกร้อยละ 24.00 มีปัญหาเรื่องต่อต้านความเปลี่ยนแปลง และวิธีการที่ผู้ปกครองทั้งหมดใช้คือ ร้อยละ 100.00 บังคับให้เด็กทำตาม ผลที่ได้คือ เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ร้อยละ 83.33 ยอมรับปฏิบัติตามที่ผู้ปกครองบังคับ

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ พบว่า ในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติก ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 44.00 ได้รับคำแนะนำจากแพทย์ ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 86.00 ทำตามคำแนะนำที่ได้รับ โดยปรับให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของเด็กและสถานการณ์

การให้ยาควบคู่ไปกับการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 66.00 ไม่ได้ให้ยาในการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็ก และร้อยละ 34.00 ให้ยาควบคู่กับการปรับพฤติกรรม โดยพฤติกรรมที่ต้องใช้ยา ร้อยละ 18.00 ได้แก่ ปัญหาสมาธิสั้น ความคิดเห็นของผู้ปกครองในการให้ยาหรือวิตามิน ผู้ปกครองครึ่งหนึ่งร้อยละ 50.00

เห็นด้วย เพราะร้อยละ 28.00 คิดว่า ยาหรือวิตามินจะช่วยให้เด็กมีสมาธิมากขึ้น ส่วน
ผู้ปกครองร้อยละ 26.00 ไม่เห็นด้วย เนื่องจากร้อยละ 20.00 กลัวผลข้างเคียง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการปฏิบัติในการเสริมแรง
เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ดี

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
1. ชม	27	54.00
2. ปรบมือ	10	20.00
3. ชมและปรบมือ	6	12.00
4. ให้ของรางวัล	4	8.00
5. จูบหรือกอดเด็ก	3	6.00

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 54.00 เสริมแรงเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ดี โดยการชม และรองลงมาร้อยละ 20.00 เสริมแรงด้วยการปรบมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การประสานงานกับทางโรงเรียน

ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการปฏิบัติในการประสานงานกับทางโรงเรียน

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
การเลือกโรงเรียนให้เด็กออทิสติก		
เลือกโรงเรียนที่พร้อมจะรับเด็ก	19	38.00
เลือกโรงเรียนที่ผู้บริหารและครูเข้าใจเด็ก และพร้อมที่จะช่วยแก้ไข ปัญหา	15	30.00
เลือกโรงเรียนที่มีขนาดไม่ใหญ่เกินไป	11	22.00
เลือกโรงเรียนที่มีเด็กปกติเพื่อช่วยให้เด็กได้เลียนแบบ	5	10.00
รูปแบบการจัดชั้นเรียนของโรงเรียนที่ผู้ปกครองเลือกให้เด็กออทิสติก		
1. ชั้นเรียนปกติ แบ่งเป็น	36	72.00
	N = 36	
1.1 จัดหลักสูตรเรียนร่วม	29	80.56
1.2 จัดให้เรียนเหมือนเด็กอื่นๆในชั้นปกติ	7	19.44
2. ชั้นเรียนพิเศษ	14	28.00
การเข้าประชุมครู - ผู้ปกครอง		
1. เคย	37	74.00
	N = 37	
1.1 เคยเข้าร่วมประชุมเป็นบางครั้ง	22	59.46
1.2 เข้าร่วมประชุมทุกครั้ง	15	40.54
2. ไม่เคย เนื่องจากไม่ว่าง	13	26.00

ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการปฏิบัติในการประสานงาน
กับทางโรงเรียน (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
การวางแผนร่วมกับครูในการฝึกทักษะต่างๆที่บ้าน		
1. เคย ได้แก่	35	70.00
	N = 35	
1.1 ทักษะการช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	15	42.86
1.2 ทักษะการออกเสียง	9	25.71
1.3 ทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก	7	20.00
1.4 ทักษะการปรับพฤติกรรม	7	20.00
2. ไม่เคยเนื่องจากไม่มีเวลา	4	8.00
การให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่บ้านกับครู		
1. เคย ได้แก่เรื่อง	46	92.00
	N = 46	
1.1 การทำกิจวัตรประจำวันของเด็ก	20	43.48
1.2 ปัญหาพฤติกรรม	16	34.78
1.3 เด็กไม่ทำการบ้าน	10	21.74
2. ไม่เคย เนื่องจากไม่มีเวลา	4	8.00

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นการปฏิบัติของผู้ปกครองในการประสานงานกับทางโรงเรียน
ดังนี้

การเลือกโรงเรียนให้เด็กออกทัศนศึกษา ผู้ปกครองร้อยละ 38.00 เลือกโรงเรียนที่พร้อมจะรับเด็ก
เข้าเรียน รองลงมา ร้อยละ 30.00 เลือกโรงเรียนที่ผู้บริหารและครูเข้าใจเด็กและพร้อมที่จะช่วยแก้ไข
ปัญหา

รูปแบบการจัดชั้นเรียนของโรงเรียนที่ผู้ปกครองเลือกให้เด็กออทิสติก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.00 ระบุว่า รูปแบบการจัดชั้นเรียนของเด็กออทิสติกเป็นแบบชั้นเรียนปกติ โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.56 จัดหลักสูตรเรียนร่วม

การเข้าประชุมครู - ผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 74.00 เคยเข้าร่วมประชุมครู - ผู้ปกครอง โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 59.46 เข้าร่วมประชุมเป็นบางครั้ง มีผู้ปกครองร้อยละ 26.00 ที่ไม่เคยเข้าร่วมประชุม เนื่องจากไม่มีเวลา

การวางแผนร่วมกับครูในการฝึกทักษะต่างๆที่บ้าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 เคยพบปะเพื่อวางแผนร่วมกับครูในเรื่องทักษะการช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของเด็กออทิสติก มีผู้ปกครองเพียงร้อยละ 42.86 ที่ไม่เคยพบปะกับครู เนื่องจากไม่มีเวลา

การให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่บ้านกับครู ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 เคยพบปะเพื่อให้ข้อมูลเด็กกับครู ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 43.48 เป็นเรื่องการทำกิจวัตรประจำวันของเด็ก มีผู้ปกครองเพียงร้อยละ 8.00 ไม่เคยพบปะกับครู เนื่องจากไม่มีเวลา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามปัญหาที่พบในการประสานงาน กับทางโรงเรียน

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
ปัญหาการตอนการบ้าน		
เด็กไม่ยอมทำการบ้าน	23	46.00
เด็กไม่มีสมาธิ	17	34.00
เด็กมีอาการหงุดหงิดง่าย	10	20.00
ปัญหาของเด็กที่โรงเรียน		
1. มีปัญหา	26	52.00
	N = 26	
1.1 ไม่เล่นกับเพื่อน	16	61.54
1.2 ง่วงซึมเนื่องจากทานยาลดอาการสมาธิสั้น	5	19.23
1.3 หงุดหงิดง่าย	3	11.54
1.4 รับประทานอาหารซ้ำๆ	2	15.38
2. ไม่มีปัญหา	24	48.00
วิธีการที่ผู้ปกครองใช้แก้ปัญหาของเด็กที่โรงเรียน		
	N = 26	
พาเด็กไปเล่นกับเพื่อนบ่อยๆ	16	61.54
ให้เด็กหยุดรับประทานยาลดอาการสมาธิสั้น	5	19.23
พาเด็กไปพบแพทย์	3	11.54
ฝึกให้เด็กรับประทานอาหารหลายๆประเภท	2	15.38

ตารางที่ 18 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามปัญหาที่พบในการประสานงาน
กับทางโรงเรียน (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
ปัญหาของผู้ปกครองในการประสานงานกับทางโรงเรียน		
1. มีปัญหา	12	24.00
	N = 12	
1.1 ไม่มีเวลารว่างมาพบครู	12	100.00
2. ไม่มีปัญหา	38	76.00

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นปัญหาที่พบในการประสานงานกับทางโรงเรียน ดังนี้
ปัญหาการตอนการบ้าน ปัญหาของผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 46.00 คือ เด็กไม่ยอม
ทำการบ้าน

ปัญหาของเด็กที่โรงเรียน เด็กออกทัศนศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 มีปัญหา ซึ่งปัญหา
ส่วนใหญ่ร้อยละ 61.34 คือ เด็กไม่เล่นกับเพื่อน ซึ่งผู้ปกครองแก้ปัญหาโดยการพาเด็กไปเล่นกับ
เพื่อนบ่อยๆ ส่วนผู้ปกครองร้อยละ 48.00 ระบุว่า เด็กไม่มีปัญหาที่โรงเรียน

ปัญหาของผู้ปกครองในการประสานงานกับทางโรงเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00
ไม่มีปัญหาในการประสานงานกับทางโรงเรียน มีเพียงร้อยละ 24.00 ที่มีปัญหา ซึ่งปัญหาที่พบคือ
ไม่มีเวลารว่างจะมาพบครูหรือร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียน

ตอนที่ 4 การประสานงานกับนักวิชาชีพ

ตารางที่ 19 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการปฏิบัติในการประสานงาน กับนักวิชาชีพ

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
การพบความผิดปกติของเด็ก		
พบเมื่อเด็กอายุ 2 ขวบขึ้นไป	30	60.00
พบก่อนเด็กอายุ 2 ขวบ	20	40.00
วิธีการแก้ปัญหาเมื่อพบความผิดปกติของเด็ก		
พาเด็กไปพบแพทย์	50	100.00
โรงพยาบาลที่พาเด็กไปรักษา		
โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์	35	70.00
ศูนย์สุขวิทยาจิต	5	10.00
โรงพยาบาลศิริราช	2	4.00
โรงพยาบาลราชานุกูล	2	4.00
โรงพยาบาลจุฬา	1	2.00
โรงพยาบาลราชวิถี	1	2.00
โรงพยาบาลเด็ก	1	2.00
โรงพยาบาลเทพธารินทร์	1	2.00
โรงพยาบาลทหารเรือ	1	2.00
โรงพยาบาลพญาไท	1	2.00
การยอมรับคำวินิจฉัยของแพทย์		
ไม่ยอมรับ และนำเด็กไปพบแพทย์รายอื่น	37	74.00
ยอมรับทันที	13	26.00

ตารางที่ 19 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการปฏิบัติในการประสานงาน
กับนักวิชาชีพ (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
การปฏิบัติของผู้ปกครองเมื่อไม่เข้าใจสิ่งที่นักวิชาชีพแนะนำ		
ซักถาม	35	70.00
หาหนังสืออ่านเพิ่มเติม	10	20.00
สอบถามจากผู้ปกครองท่านอื่น	5	10.00
การปฏิบัติตามคำแนะนำของนักวิชาชีพ		
ทำตามเท่าที่จะทำได้	50	100.00
บุคคลที่ผู้ปกครองปรึกษาปัญหาในการเลี้ยงดูเด็กออทิสติก		
แพทย์	30	60.00
ผู้ปกครองด้วยกัน	10	20.00
ครู	4	8.00
นักจิตวิทยา	3	6.00
ญาติที่มีลูกเป็นเด็กปกติ	2	4.00
ศึกษาจากหนังสือ	1	2.00
การเข้ารับบริการ		
หน่วยงานของรัฐบาล	30	60.00
หน่วยงานของเอกชน	15	30.00
หน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน	5	10.00

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นการปฏิบัติของผู้ปกครองในการประสานงานกับนักวิชาชีพ
ดังนี้

การพบความผิดปกติของเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 พบความผิดปกติของเด็ก

เมื่อเด็กอายุ 2 ขวบขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 40.00 ที่พบความผิดปกติของเด็ก ก่อนเด็กอายุ 2 ขวบ และผู้ปกครองทั้งหมดได้พาเด็กไปพบแพทย์เพื่อตรวจวินิจฉัย

โรงพยาบาลที่ผู้ปกครองพาเด็กไปรักษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 พาเด็กไปโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ รองลงมา คือ ร้อยละ 10.00 พาไปศูนย์สุรวิทยาจิต

การยอมรับคำวินิจฉัยของแพทย์ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 74.00 ไม่ยอมรับคำวินิจฉัยของแพทย์ว่าเด็กเป็นออทิสติก และนำเด็กไปพบแพทย์รายอื่น มีผู้ปกครองเพียงร้อยละ 26.00 ที่ยอมรับคำวินิจฉัยของแพทย์ทันที

การปฏิบัติของผู้ปกครองเมื่อไม่เข้าใจสิ่งที่นักวิชาชีพแนะนำ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 จะใช้วิธีการซักถามจนเข้าใจ

การปฏิบัติตามคำแนะนำ ผู้ปกครองทั้งหมดรายงานว่า ทำตามคำแนะนำของแพทย์และนักวิชาชีพเท่าที่ทำได้ โดยปรับให้เข้ากับสถานการณ์และพฤติกรรมของเด็กแต่ละคน

บุคคลที่ผู้ปกครองปรึกษาปัญหาในการเลี้ยงดูเด็กออทิสติก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 ปรึกษาแพทย์ รองลงมา ร้อยละ 20.00 ปรึกษาผู้ปกครองด้วยกัน

การรับบริการจากหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 เข้ารับบริการจากหน่วยงานของรัฐบาล ร้อยละ 30.00 เข้ารับบริการจากหน่วยงานของเอกชน และร้อยละ 10.00 เข้ารับบริการจากหน่วยงานทั้งของรัฐบาลและเอกชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามปัญหาที่พบในการใช้บริการ
ทางการแพทย์

รายการ	จำนวน (N = 30)	ร้อยละ
ปัญหาที่พบในการใช้บริการทางการแพทย์		
แพทย์เฉพาะทางมีน้อย	12	40.00
ระยะเวลาที่ใช้ฝึกเด็กแต่ละครั้งน้อยเกินไป	8	26.67
เสียค่าใช้จ่ายสูง	5	19.23
รอคิวในการรักษานาน	3	11.54
โรงพยาบาลอยู่ไกลที่พัก	2	7.69

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 24.00 มีปัญหาในการใช้
บริการทางการแพทย์คือ แพทย์เฉพาะทางมีน้อย รองลงมาร้อยละ 16.00 ระยะเวลาที่ใช้ฝึกเด็ก
แต่ละครั้งน้อยเกินไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิจัยจากการสังเกต ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการประสานงานกับทางโรงเรียน ดังนี้

การติดต่อกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะติดต่อกับนักวิชาชีพโดยการไปพบตามวันเวลาที่นัดหมายด้วยตนเอง มีเพียงบางครั้งที่ไม่สามารถมาพบนักวิชาชีพได้ผู้ปกครองจะโทรศัพท์ขอเลื่อนวันนัดออกไป

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองและนักวิชาชีพจะยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน โดยนักวิชาชีพจะให้ความเป็นกันเอง และผู้ปกครองกล้าที่จะพูดคุยหรือซักถามเมื่อมีประเด็นข้อสงสัย

ประเด็นที่ผู้ปกครองสนทนากับนักวิชาชีพ ส่วนใหญ่ประเด็นการสนทนาจะเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก ความสำเร็จหรือล้มเหลวหลังจากที่เด็กได้รับการบำบัดแล้ว สิ่งที่ผู้ปกครองต้องนำไปฝึกเด็กที่บ้าน และปัญหาที่พบ นอกจากนี้มีผู้ปกครองบางรายที่ปรึกษาปัญหาอื่น ๆ กับนักวิชาชีพด้วย เช่น ปัญหาความเครียด ปัญหาการเลี้ยงดูบุตรคนอื่น ๆ และปัญหาสุขภาพของเด็ก

ระยะเวลาที่ติดต่อกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองจะติดต่อกับนักวิชาชีพสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วันคือวันอังคารและวันศุกร์ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ปกครองจะต้องนำเด็กไปรับการบำบัด

การให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพเป็นอย่างดี โดยการปฏิบัติตามคำแนะนำและนำเด็กมารับการบำบัดอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบปัญหาผู้ปกครองจะปรึกษานักวิชาชีพเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญห

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 การปฏิบัติในการรวมกลุ่ม

ตารางที่ 21 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการเผยแพร่ความรู้ แก่บุคคลทั่วไป

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
วิธีการที่จะทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจและยอมรับเด็กออทิสติก		
พูดคุยและอธิบาย	36	72.00
ประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อมวลชน	14	28.00

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นถึง วิธีการที่จะทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจและยอมรับเด็กออทิสติก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 ใช้วิธีพูดคุย และอธิบาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการร่วมงานกับชมรมผู้ปกครอง
เด็กออทิสติก

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
การติดต่อกับชมรม		
ติดต่ออย่างสม่ำเสมอ โดยใช้โทรศัพท์	33	66.00
ไม่ค่อยได้ติดต่อ	17	34.00
การเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม		
ประชุมใหญ่ประจำปี	30	60.00
อบรม สัมมนา	12	24.00
ประชุมใหญ่ประจำปี และอบรม สัมมนา	8	16.00

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นถึง การติดต่อกับชมรม ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 66.00
ติดต่อกับชมรมอย่างสม่ำเสมอ โดยติดต่อทางโทรศัพท์

การเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 เข้าร่วมการประชุมใหญ่
ประจำปี รองลงมาคือ ร้อยละ 24.00 เข้าอบรมสัมมนา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามปัญหาที่พบในการเข้าร่วมชมรม

รายการ	จำนวน (N = 15)	ร้อยละ
ไม่สะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม	10	66.67
การเตรียมการของชมรมไม่พร้อม	5	33.33

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 66.67 ไม่สะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม และร้อยละ 33.33 การเตรียมการของชมรมไม่พร้อม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการเสนอแนะเกี่ยวกับ
การดำเนินงานของชมรม

รายการ	จำนวน (N = 50)	ร้อยละ
ควรเพิ่มเติมเกี่ยวกับหน่วยงานที่ให้การฟื้นฟูเด็กออทิสติก	18	36.00
ควรมีการประชาสัมพันธ์งานของชมรมให้สมาชิกได้ทราบ	15	30.00
ควรเพิ่มเติมรายละเอียดของโรงเรียนที่รับเด็กออทิสติกเข้าศึกษา	12	24.00
ควรรายงานจำนวนสมาชิกที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สมาชิกทุกคนทราบ	5	10.00

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 36.00 เสนอแนะให้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหน่วยงานที่ให้การฟื้นฟูเด็กออทิสติก รองลงมาร้อยละ 30.00 เสนอแนะให้มีการประชาสัมพันธ์งานของชมรมให้สมาชิกได้ทราบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 สรุป

ตอนที่ 6.1 สถานภาพของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกระดับปฐมวัยส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.00 เป็นหญิง และร้อยละ 82.00 เป็นมารดาของเด็ก จำนวนมารดา ร้อยละ 46.00 มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.00 มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน จำนวนมารดา ร้อยละ 40.00 มีอาชีพเป็นแม่บ้าน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.00 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป รายได้ของครอบครัวต่อเดือนส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.00 อยู่ระหว่าง 15,001 - 45,000 บาท ครึ่งหนึ่งมีบุตร 2 คน โดยเด็กที่เป็นออทิสติก ส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.00 เป็นบุตรคนที่ 1 และร้อยละ 74.00 เป็นเพศชาย ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.00 ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กออทิสติก มีผู้ปกครองเพียงบางส่วนจากผู้ปกครองทั้งหมด ที่เคยเข้ารับการอบรม โดยส่วนใหญ่เข้ารับการอบรมที่โรงพยาบาล ยุวประสาทไวทยโยปถัมภ์

ตอนที่ 6.2 การพัฒนาเด็กที่บ้าน

6.2.1 การส่งเสริมพัฒนาการโดยทั่วไป

ผู้ปกครองที่มีหน้าที่ดูแลกิจวัตรประจำวันของเด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.00 เป็นหญิง โดยร้อยละ 70.00 เป็นมารดา และร้อยละ 20.00 เป็นญาติผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.00 - 92.00 มีการปฏิบัติในการพัฒนาเด็กที่บ้านได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ในการส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็กออทิสติก โดยผู้ปกครองทั้งหมดพาเด็กไปรับการฉีดวัคซีน จัดของเล่นให้เล่น กอดเด็กอย่างสม่ำเสมอ และชม / ให้รางวัลเมื่อเด็กทำดี และมีเพียง 3 ด้าน ที่ผู้ปกครองไม่ถึงร้อยละ 70.00 ปฏิบัติ คือ ร้อยละ 58.00 เล่นนิทานหรืออ่านหนังสือ ร้อยละ 48.00 ป้อนกันอุบัติเหตุให้ลูก และร้อยละ 46.00 สอนเด็กให้ต้อนรับแขก ทั้งนี้โดยมีการปฏิบัติในเรื่องการฝึกทักษะการช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ร้อยละ 70.00 ขึ้นไปทุกข้อ

ในการฝึกเด็กให้ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันนั้น พบว่า ครึ่งหนึ่งคือมารดา เป็นผู้ฝึก และญาติผู้ใหญ่ที่เป็นหญิงจำนวนร้อยละ 20.00 ซึ่งเท่ากับจำนวนที่บิดาและมารดาเป็นผู้ฝึก โดยใช้เทคนิคการพูดซ้ำๆ และพูดสั้นๆ ง่ายๆ และใช้สื่อที่เป็นของจริงเป็นหลัก

สิ่งที่พบว่าเด็กออทิสติกส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 50.00 มักจะทำได้ เรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุดได้แก่ ความเข้าใจ การเล่นกับเพื่อน การแก้ปัญหา การรอคอย การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การสนใจเข้าสังคมและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ นอกจากนี้ เด็กออทิสติกจำนวนมากยังมีปัญหาการทรงตัวและความจำด้วย ทั้งนี้โดยการส่งเสริมพัฒนาการโดยทั่วไป ผู้ปกครองที่พบว่าลูกมีปัญหาส่วนใหญ่ได้พยายามช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆที่สอดคล้องกับหลักวิชาการ กล่าวคือ เด็กที่มีปัญหาความเข้าใจ ผู้ปกครองช่วยโดยอธิบายซ้ำๆ อธิบายโดยใช้ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม อธิบายโดยใช้ท่าทางประกอบ และให้เด็กทำกิจกรรมซ้ำๆ เด็กที่มีปัญหาการเล่นกับเพื่อน ผู้ปกครองช่วยโดยพาเด็กไปเล่นกับเพื่อนบ่อยๆ เด็กที่มีปัญหาในเรื่องการแก้ปัญหา ผู้ปกครองช่วยโดยแบ่งงานให้ทำทีละขั้น และสาธิตให้ดูและให้เด็กทำตาม เด็กที่มีปัญหาการรอคอย ผู้ปกครองช่วยโดยสอนซ้ำๆ ให้เด็กรู้จักรอ และเบนความสนใจเด็ก เด็กที่มีปัญหาการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ผู้ปกครองช่วยโดยสอนซ้ำๆจนเด็กจำได้ และตั้งกฎระเบียบง่ายๆให้เด็กทำ เด็กที่มีปัญหาการสนใจเข้าสังคม ผู้ปกครองช่วยโดยพยายามให้เด็กเข้ากลุ่ม และชักชวนให้เด็กสนใจสิ่งรอบตัว เด็กที่มีปัญหาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ผู้ปกครองช่วยโดยให้ปั้นดินน้ำมัน ให้เล่นของเล่นที่ใช้ตา - มือ ให้ทำงานศิลปะ และนวดมือให้เด็ก เด็กที่มีปัญหาการทรงตัว ผู้ปกครองช่วยโดยให้ก้าวขึ้นบันได - ไต่ราว ทำกายภาพบำบัด และรักษากับหมอยจีน และเด็กที่มีปัญหาความจำ ผู้ปกครองช่วยโดยสอนซ้ำๆหลายๆครั้ง

ส่วนผู้ปกครองจำนวนน้อยของผู้ปกครองที่ลูกมีปัญหาแต่ไม่ได้แก้ปัญหาโดยให้เหตุผลเหมือนกันว่า ไม่ทราบวิธีการ ได้แก่ การแก้ปัญหาความเข้าใจร้อยละ 7.50 การใช้กล้ามเนื้อเล็กร้อยละ 12.90 การประสานสัมพันธ์ ตา - มือร้อยละ 40.00 นอกจากนี้ยังมีผู้ปกครองจำนวนน้อยอีกจำนวนหนึ่งที่แก้ปัญหาอย่างไม่ถูกหลักวิชาการ ได้แก่ การแก้ปัญหาเรื่องการรอคอย ผู้ปกครองร้อยละ 18.92 ปลอบใจให้เด็กได้ทำตามที่ต้องการ โดยให้เหตุผลว่า เด็กวิตกร็องเป็นเวลานานจนทนไม่ได้ จึงต้องปลอบในที่สุด และเรื่องการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ผู้ปกครองร้อยละ 14.29 ปลอบใจให้เด็กทำตามต้องการ ด้วยเหตุผลทำนองเดียวกัน ในเรื่องการแก้ปัญหาของเด็ก ผู้ปกครองร้อยละ 31.58 ไม่ได้ฝึกแต่แก้ปัญหาให้เลย รวมทั้งเรื่องการเล่นกับเพื่อน ผู้ปกครองร้อยละ 38.48 ไม่ได้พาเด็กไปเล่นกับเด็กอื่น เนื่องจากไม่มีเด็กในวัยเดียวกัน

6.2.2 การกระตุ้นพัฒนาการที่บกพร่อง

ผู้ปกครองทั้งหมดได้พยายามใช้วิธีการต่างๆ ซึ่งถูกหลักวิชาการเพื่อช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางสังคมที่บกพร่องได้แก่ปัญหาในเรื่อง เด็กทำจากการเลียนแบบไม่เป็น โดยผู้ปกครองทุกคนสอนให้ทำตามแบบ และส่วนใหญ่พบว่าได้ผลดีและปัญหาเด็กแย่งของเล่นเพื่อน ผู้ปกครองได้สอนไม่ให้แย่ง ห้าม ดุ หรือหาของเล่นอื่นมาแทน ส่วนในปัญหาเด็กไม่สนใจผู้อื่น บอกความต้องการไม่เป็น และเก็บของเล่นไม่เป็นนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้สอนเด็ก มีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 15.00 - 30.00 ที่ไม่ได้สอน เพราะไม่ทราบว่าจะสอนอย่างไร คือ ผู้ปกครองร้อยละ 30.00 ไม่ได้ฝึกเด็กที่ไม่สนใจผู้อื่น ร้อยละ 30.00 ไม่ได้ฝึกเด็กที่บอกความต้องการไม่เป็น และร้อยละ 16.00 ไม่ได้ฝึกเด็กที่เก็บของเล่นไม่เป็น และส่วนใหญ่ของผู้ที่สอนรายงานว่าได้ผล

ในการเข้าสังคม ผู้ปกครองทุกคนพาเด็กไปเที่ยว สถานที่ที่ไม่มากคือ ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 50.00 ชายทะเล ร้อยละ 18.00 และสวนสนุก ร้อยละ 16.00 และส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 พาไปเล่นกับเพื่อน ทั้งนี้เมื่อเด็กประพฤติตัวไม่เหมาะสมขณะอยู่นอกบ้าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 54.00 นำเด็กออกจากสถานที่นั้นๆ และจำนวนมาก ร้อยละ 30.00 บอกกับเด็กว่าจะไม่พาไปเที่ยวอีก

ส่วนพัฒนาการที่บกพร่องทางภาษานั้น ผู้ปกครองทุกคนได้พยายามช่วยเหลือเด็กทั้งโดยการฝึกด้วยตนเอง และการพาไปให้นักวิชาชีพฝึกให้ แม้จะมีจำนวนน้อยร้อยละ 18.00 ใช้วิธีการช่วยเหลือที่ไม่เหมาะสมตามหลักวิชาการคือ หยิบของที่เด็กต้องการให้แก่เด็กเลย โดยไม่ได้พยายามกระตุ้นให้เด็กพูดบอก หรือช่วยตนเองก่อน และในการฝึกพูดให้แก่เด็กนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 84.00 ฝึกเป็นการเฉพาะ โดยส่วนใหญ่ฝึกทุกวัน เวลาที่ใช้ในการฝึกมีตั้งแต่ 5 - 60 นาที โดยจำนวนมากร้อยละ 30.95 ฝึกนานประมาณ 25 - 30 นาที

6.2.3 การปรับพฤติกรรม

ปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ สมาธิสั้น ร้อยละ 100.00 อารมณ์รุนแรง ร้อยละ 62.00 กรีดร้องและทำฤทธิ์เดช ร้อยละ 54.00 ทำร้ายตนเอง ร้อยละ 52.00 เคลื่อนไหวร่างกายอย่างผิดปกติ ร้อยละ 52.00 การรับประทานอาหาร ร้อยละ 50.00 ก้าวร้าว ร้อยละ 36.00 ทำลายของ ร้อยละ 32.00 ก้าวบางสิ่งบางอย่างเป็นพิเศษ ร้อยละ 28.00 และต่อต้านความเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 24.00

ส่วนปัญหาที่พบจำนวนน้อยคือ ก้าวร้าว ร้อยละ 36.00 ทำลายของ ร้อยละ 32.00 กลับบางสิ่งบางอย่างเป็นพิเศษ ร้อยละ 28.00 และต่อต้านความเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 24.00

วิธีการแก้ปัญหา พบว่า วิธีที่ผู้ปกครองใช้ส่วนใหญ่ถูกหลักวิชาการและได้ผลดี วิธีแก้ปัญหามาธิสันที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ ให้เด็กทำกิจกรรมที่สนใจ แบ่งงานให้ทำทีละขั้น และให้รับประทานยาคุมสมาธิ วิธีแก้ปัญหาคารมณรุนแรงที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ จับตัวเด็กให้หยุดพฤติกรรม และพูดปลอบด้วยคำพูดที่นุ่มนวล วิธีแก้ปัญหาคารกรีดร้องและทำฤทธิ์เดชที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ ไม่สนใจเด็ก เบนความสนใจของเด็ก และให้ของเล่นที่เด็กชอบ วิธีแก้ปัญหาทำร้ายตนเองที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ หยุดพฤติกรรมโดยจับมือเด็กไว้ เบนความสนใจของเด็ก และไม่สนใจเด็ก วิธีแก้ปัญหาคารเคลื่อนไหวร่างกายอย่างผิดปกติที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ การจับตัวเด็กไว้เมื่อเด็กเคลื่อนไหวร่างกายอย่างผิดปกติ วิธีแก้ปัญหาคารรับประทานยากหรือใช้มือรับประทานที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ ฝึกให้เด็กรับประทานอาหารหลายๆชนิด หรือฝึกให้เด็กใช้ช้อนส้อม วิธีแก้ปัญหาคความก้าวร้าวที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ พูดห้ามด้วยคำพูดที่นุ่มนวล วิธีแก้ปัญหาคารทำลายของที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ จับตัวเด็กไว้พร้อมกับห้าม และไม่สนใจเด็ก วิธีแก้ปัญหาคารกลับบางสิ่งบางอย่างเป็นพิเศษที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ การสร้างความคุ้นเคยให้กับเด็ก วิธีแก้ปัญหาคารต่อต้านความเปลี่ยนแปลงที่ใช้ได้ผลดี ได้แก่ บังคับให้เด็กทำตาม

นอกจากนี้ยังพบว่าวิธีที่ผู้ปกครองใช้แล้วไม่ได้ผลดังนี้ เมื่อเด็กมีอารมณ์รุนแรงแล้ว ผู้ปกครองใช้วิธีไม่สนใจพฤติกรรมของเด็ก หรือลงโทษด้วยการตีพบว่า เด็กจะยังคงมีพฤติกรรมรุนแรงหรือยิ่งรุนแรงมากขึ้น และเมื่อเด็กก้าวร้าว ผู้ปกครองใช้วิธีดูเด็ก เด็กจะยิ่งก้าวร้าวมากขึ้น ส่วนวิธีการที่ผู้ปกครองพบว่าได้ผลแต่ไม่ค่อยเหมาะสมในเชิงจิตวิทยาการอบรมเลี้ยงดูในปัจจุบันคือการที่เด็กมีสมาธิสัน แล้วผู้ปกครองเปิดวิดีโอให้เด็กดู ทำให้เด็กนั่งอยู่กับที่มีสมาธิอยู่กับวิดีโอที่ดูได้นานๆ การที่เด็กกรีดร้อง แล้วผู้ปกครองตีเพื่อให้เด็กสงบลง การที่เด็กทำลายของ แล้วผู้ปกครองลงโทษด้วยการตี เป็นที่น่าสังเกตว่า มีเพียงปัญหาเดียวที่ผู้ปกครองไม่ได้แก้ปัญหาคแต่อย่างใด คือ การเคลื่อนไหวร่างกายอย่างผิดปกติ ซึ่งมีผู้ปกครองร้อยละ 7.69 ไม่ได้ทำอะไรกับปัญหานี้

ในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติก พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เสริมแรงเด็ก โดยการชม หรือการปรบมือ

ตอนที่ 6.3 การประสานงานกับทางโรงเรียน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความสนใจเกี่ยวกับโรงเรียนที่บุตรของตนศึกษาอยู่ โดยเริ่มจากการเลือกโรงเรียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.00 เลือกโรงเรียนที่พร้อมจะรับเด็ก และร้อยละ 30.00 เลือกโรงเรียนที่ผู้บริหารและครูเข้าใจเด็ก และพร้อมที่จะช่วยแก้ไขปัญญา และร้อยละ 22.00 เลือกโรงเรียนที่มีขนาดไม่ใหญ่เกินไป ซึ่งรูปแบบการจัดชั้นเรียนของโรงเรียนที่ผู้ปกครองเลือกให้เด็กอหิสติก ส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 เป็นการเรียนในชั้นเรียนปกติซึ่งร้อยละ 80.56 ของเด็กที่เรียนในชั้นปกติ ได้รับการจัดหลักสูตรเรียนร่วม ขณะที่ร้อยละ 19.44 เรียนด้วยหลักสูตรเดียวกับเด็กอื่นๆ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประสานงานกับทางโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การเข้าประชุมครู - ผู้ปกครอง ร้อยละ 74.00 การวางแผนร่วมกับครูในการฝึกทักษะต่างๆที่บ้าน ร้อยละ 70.00 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่บ้านกับครู ร้อยละ 92.00 มีผู้ปกครองเพียงส่วนน้อยที่ไม่ได้ให้ความร่วมมือกับครูในการทำกิจกรรมต่างๆเนื่องจากไม่มีเวลา ส่วนทักษะที่ฝึกที่บ้านตามที่วางแผนร่วมกับครูคือ ทักษะการช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ทักษะการออกเสียง ทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก และทักษะการปรับพฤติกรรม และข้อมูลที่ผู้ปกครองให้แก่ครูคือ การทำกิจวัตรประจำวันที่บ้านของเด็ก ปัญหาพฤติกรรม และการทำการบ้านของเด็ก

สำหรับปัญหาของเด็กที่มีปัญหาที่โรงเรียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 61.34 มีปัญหาเรื่องเด็กไม่ยอมเล่นกับเพื่อน ซึ่งผู้ปกครองแก้ปัญหโดย พาเด็กไปเล่นกับเพื่อนบ่อยๆ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเด็กง่วงซึมเพราะฤทธิ์ยา ผู้ปกครองแก้ปัญหโดยให้หยุดยา ปัญหาเด็กหงุดหงิดง่ายผู้ปกครองแก้ปัญหโดยพาไปพบแพทย์ และปัญหาเด็กรับประทานอาหารเช้า ผู้ปกครองแก้ปัญหโดย ฝึกให้รับประทานอาหารเช้าหลายๆอย่าง ส่วนปัญหาในการประสานงานกับทางโรงเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 ระบุ ไม่มีปัญหา มีเพียงส่วนน้อยที่มีปัญหาคือ ร้อยละ 24.00 เพราะไม่มีเวลามาพบครู

ตอนที่ 6.4 การประสานงานกับนักวิชาชีพ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 พบความผิดปกติของเด็กเมื่อเด็กอายุ 2 ขวบขึ้นไป ซึ่งผู้ปกครองทั้งหมดพาเด็กไปพบแพทย์เพื่อตรวจวินิจฉัย โดยโรงพยาบาลที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 พาเด็กไปรักษาคือ โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ และร้อยละ 10.00 ศูนย์สุขภาพจิต

ในการพาเด็กไปตรวจในชั้นแรกผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 74.00 ไม่ยอมรับคำวินิจฉัย และนำเด็กไปพบแพทย์รายอื่น มีเพียงร้อยละ 26.00 ที่สามารถยอมรับได้ทันที

ผลการวิจัยจากการสังเกต ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการประสานงานกับทางโรงเรียน ดังนี้

การติดต่อกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะติดต่อกับนักวิชาชีพโดยการไปพบตามวันเวลาที่นัดหมายด้วยตนเอง มีเพียงบางครั้งที่ไม่สามารถมาพบนักวิชาชีพได้ผู้ปกครองจะโทรศัพท์ขอเลื่อนวันนัดออกไป

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองและนักวิชาชีพจะยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน โดยนักวิชาชีพจะให้ความเป็นกันเอง และผู้ปกครองกล้าที่จะพูดคุยหรือซักถามเมื่อมีประเด็นข้อสงสัย

ประเด็นที่ผู้ปกครองสนทนากับนักวิชาชีพ ส่วนใหญ่ประเด็นการสนทนาจะเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก ความสำเร็จหรือล้มเหลวหลังจากที่เด็กได้รับการบำบัดแล้วสิ่งที่ผู้ปกครองต้องนำไปฝึกเด็กที่บ้าน และปัญหาที่พบ นอกจากนี้มีผู้ปกครองบางรายที่ปรึกษาปัญหาอื่น ๆ กับนักวิชาชีพด้วย เช่น ปัญหาความเครียด ปัญหาการเลี้ยงดูบุตรคนอื่น ๆ และปัญหาสุขภาพของเด็ก

ระยะเวลาที่ติดต่อกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองจะติดต่อกับนักวิชาชีพสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วันคือวันอังคารและวันศุกร์ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ปกครองจะต้องนำเด็กไปรับการบำบัด

การให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพเป็นอย่างดี โดยการปฏิบัติตามคำแนะนำและนำเด็กมารับการบำบัดอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบปัญหาผู้ปกครองจะปรึกษานักวิชาชีพเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา

ในการประสานงานกับนักวิชาชีพ เมื่อผู้ปกครองไม่เข้าใจสิ่งที่นักวิชาชีพแนะนำ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 จะซักถาม ส่วนที่เหลือจะหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม หรือสอบถามจากผู้ปกครองคนอื่น ผู้ปกครองทั้งหมดจะปฏิบัติตามคำแนะนำ และเมื่อผู้ปกครองพบปัญหาในการเลี้ยงดูเด็กออทิสติก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 66.00 ปรึกษาแพทย์หรือนักวิชาชีพ และร้อยละ 20.00 ปรึกษากัน ผู้ปกครองด้วยกัน นอกนั้นปรึกษาครู ญาติ หรือศึกษาจากหนังสือ และสำหรับหน่วยงานที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 ใช้บริการหน่วยงานของรัฐบาล โดยปัญหาที่ผู้ปกครองจำนวนมากพบในการใช้บริการทางการแพทย์คือ แพทย์เฉพาะทางมีน้อย ร้อยละ 40.00 ระยะเวลาที่ใช้ฝึกเด็กในแต่ละครั้งน้อยเกินไป ร้อยละ 26.67 เสียค่าใช้จ่ายสูง ร้อยละ 19.23 รอคิวในการรักษานาน ร้อยละ 11.54 และโรงพยาบาลอยู่ไกลที่พัก ร้อยละ 7.69 ตามลำดับ

ตอนที่ 6.5 การปฏิบัติในการรวมกลุ่ม

ในการเข้าร่วมชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้ปกครองทุกคนเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติก ดังนี้ ร้อยละ 72.00 ใช้วิธีพูดคุยและอธิบายเพื่อให้บุคคลทั่วไปเข้าใจและยอมรับเด็กออทิสติก และร้อยละ 28.00 ประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อมวลชน และในการร่วมงานกับชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 66.00 ติดต่อกับชมรมอย่างสม่ำเสมอทางโทรศัพท์ และร้อยละ 60.00 เข้าร่วมประชุมใหญ่ประจำปี และร้อยละ 24.00 เข้ารับการอบรมสัมมนา ส่วนปัญหาที่พบคือ ร้อยละ 66.67 ของผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมของชมรม ระบุว่าตนไม่สะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งการเข้าร่วมชมรมผู้ปกครองเด็กออทิสติกนี้ ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 36.00 ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของชมรมว่า ควรเพิ่มเติมเกี่ยวกับหน่วยงานที่ให้การฟื้นฟูเด็กออทิสติก และร้อยละ 30.00 เสนอแนะให้มีการประชาสัมพันธ์งานของชมรมให้สมาชิกทราบ

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย